מה שמתוח - מתוח

עופר נכנס להיסטוריה

העיתון „במחנה גדנ"ע" החליט לפרסם כתבה מקיפה על כל גיבורי „לקוס הכזבים", שאותה עמד לכתוב אחד הכתבים הצעירים, יוסי במזו, בנו של המבקר התיאטרוני.

קודם כל, טילפן יוסי לשאול ביבר, הוא עופר של הילקוט, וביקש לקבוע אתו פגישה. ביבר הסכים לפגישה ברצון, אך לא לפני שעשה כמה הבנות רציניות. וכך מספר ביבר את ההמשך:

„ביקשתי מחבר שלי בחולון, שיש לו דירה מסוארת מאד, מלאה ספרים ותקליטים, להשאיל לי לצורך זה את הדירה. במועד הקבוע קיבלתי את פני הכתב בדירה כשאני יושב בכורסת־עור עמוקה, לבוש חלוק של קטיפה בנוסח ישן, נעול אנפילאות ומעשן מקטרת ארוכה וגדולה. בידי החזקתי ספר פילוסופיה עבה באנגלית, שכחתי מה שם המחבר.

כשהוא בא, התחלתי לשוחח אתו בקול עמום ואטי, כשאני מצטט מפעם לפעם פרקים נבחרים מהסיפרות והמדע של העולם המערבי. ראיתי שהוא רושם בשקדנות רבה את כל דברי, אם כי הוא מאוכזב מאד מדמותו של דור הפלמ"ח. לבסוף, הוא ביקש אצלי כמה תמונות. מתקופת הפלמ"ח, למשל. הוצאתי מהכיס פנקס קטן, דיפדפתי ואמרתי: ‚תקופת הפלמ"ח? תקופת הפלמ"ח? זה באלבום מספר 7. מה עוד? תקופת הילדות? אלבום מספר שנים. בסדר, אני אדאג שיוציאו לך את התמונות מארכיון ההגנה.' "

בקיצור, עכשיו כולם מחכים בכליון עיניים לגליון החדש של „במחנה גדנ"ע", לדאות סוף סוף מה יצא מהכתבה.

— „לא, מלכה, עם הפיזמה הזאת איני יכול לעצום עין!"

תחרות כותרות

טיפות מן היס הגדול

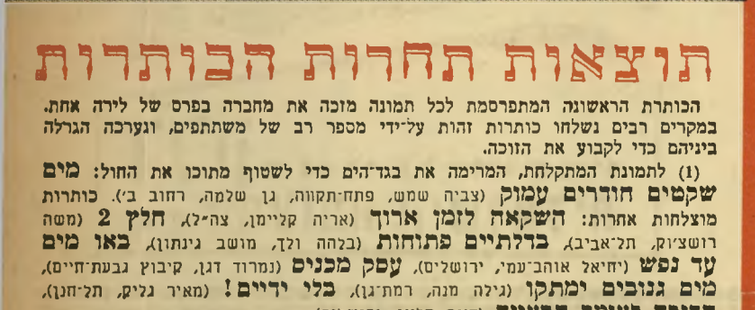

* * * 1 * * *

* * * 2 * * *

* * * 3 * * *

* * * 4 * * *

* * * 5 * * *

* * * 6 * * *

* * * 7 * * *

תוצאות תחרות הכותרות

הכותרת הראשונה המתפרסמת לכל תמונה מזכה את מחברה בפרס של לירה אחת. במקרים רבים נשלחו כותרות זהות על־ידי מספר רב של משתתפים, וגורלה הגרלה ביניהם כדי לקבוע את הזוכה.

(1) לתמונת המתקלחת, המרימה את בגד־הים כדי לשטוף מתוכו את החול: **מים שקטים חודרים עמוק** (צביה שמש, פתח־תקווה, גן שלמה, רחוב ב'). כותרות מוצלחות אחרות: **השקאה לזמן ארוך** (אריה קליימן, צה"ל), **חלץ 2** (משה רושצוק, תל־אביב), **בדלתיים פתוחות** (בלהה ולך, מושב גינתון), **באו מים עד נפש** (יחיאל אוהב־עמי, ירושלים), **עסק מכנים** (נמרוד דגן, קיבוץ גבעת־חיים), **מים גנובים ימתקו** (גילה מנה, רמת־גן), **כלי ידיים!** (מאיר גליק, תל־חנן), **חדירה לעומק הבעייה** (דינה קליין, ירושלים).

(2) לתמונת האב והבן: **נודיסתינוק** (מיכאל גרינשטיין, נוף־ים, הרצליה). כותרות מוצלחות אחרות: **מי אמר שהוא שחור?** מאיר גליק, תל־חנן), **אין כל חדש תחת (חשמש)** (אברהם בן־נפתלי, תל־אביב), **הצד השני של חמטבע** (צבי תמיר, תל־אביב), **גילוי דעת** (יונה אלברט, בת־ים), **תצוגת אופנה** (אלישבע גלילי, קיבוץ נירים), **האמת העירומה** (יוסף פרלמוטר, קיבוץ משמר דוד). (3) לתמונת המתרחצת החבושה כובע: **שלום לך, עצבות!** (צבי תמיר, תל־אביב, שפ"ר 10). כותרות מוצלחות אחרות: **כובע חקש האיטלקי** (הוצע על־ידי רבים רבים), **איכה שככה כדד** (אברהם בן־נפתלי, תל־אביב), **אדמה ללא צל** (נמרוד ש., עין־השופט), **על ראש הגנב כוער חכובע** (מתתיהו זיתי, תל־אביב), **חקש ששבר את קרן חשמש** (צבי פיים, קיבוץ מסילות).

(4) לתמונת הזוג המתנשק: **אהבה מאמבט ראשון** (אלימזר נחה, ראשון לציון, רש"י 23). כותרות מוצלחות אחרות: **ישר מהגוייעלינפש** (רינה קליין, ירושלים), **אתך על אי בודד** (יהודה פרסבורגר, תל־אביב), **מצב חכן** (רינה בכר, גבעתיים), **עם חיד על חלב** (נמרוד ש., עין השופט), **משחקים אפורים** (רות לוי, יפו), **כי טובים דויך ממים** (צביה רחמני, תל־אביב), **קיץ אחד של אושר** (רחל דרורי, פרדס־חנה), **חלום יום קיץ** (דוד לוי, קבוצת תלמי־יפה).

(5) לתמונת שני הילדים והדלי: **מן חים הכללי — וטיפה משלי** (נמרוד דגן, קיבוץ גבעת־חיים). כותרות מוצלחות אחרות: **מכבי אש מתנדבים** (יונה אלברט, בת־ים), **תיכנון המים לישראל** (אורי ס., רמת־גן), **דולי המנינים** (יחיאל אוהב־עמי, ירושלים).

(6) לתמונת הגבר הרובץ בגלגל־ההצלה: **מן הגל לגלגל** (אלישבע גלילי, קיבוץ נירים, ד. נ. נגב). כותרות מוצלחות אחרות: **מה שכטוח כטוח** (יעקב טמשין, ראשון לציון), **שביתת התחבורה** (שאול לדני, צה"ל), **גיל נול וגלגלו** (א. חורביץ, רמת־גן).

(7) לתמונת הנערה המתפשטת מאחורי שלושת הגברים: **לאחור — פנה!** (יעקב גור, קיבוץ להב, ד. נ. נגב). כותרות מוצלחות אחרות: **לחזית — שור!** (שרה שרעבי, קיבוץ שלוחות), **ברנשים וחתיכה** (משה קשטן, תל־אביב), **אל תסתכל בקנקן, אלא כמח שיש בו** (צבי שפרלינג, צה"ל), **עיניים להם ולא יראו** (אברהם שחיקה, חיפה), **אחת על כמה וכמה** (אברהם בן־נפתלי, תל־אביב), **אל תתהלל חוגרת כמפתחת** (אפרים בראנוס, רמת־גן), **והאישר הזה רק פרוץ**

שתי בקות אינטליגנציה

מותר האדם מן הבהמה

מזה אלפי שנים משתמשן בני־אדם בחיות, כדי לתאר בעזרתן את האופי האנושי במשלים ובפתגמים. בשורות הבאות תמצא את משמעותם של 15 פתגמי־חיות מפורסמים, ועליך לזהות את הפתגמים עצמם. אילו, למשל, היה כתוב כי „אסור להחליף את ההנהגה בשעה קשה למדינה", הרי הכוונה היא לפתגם „אין מחליפים את הסוסים במעלה הדרך."

1. **מי שרגיל לכמות גדולה, לא יפתפק במועט.**
2. **כל אחד צריך לדעת ?חזור למקומו חנכון.**
3. **אם שני אנשים מתרועעים, סימן שהם מתאימים זה לזה.**
4. **אינך יכול להיות ברון לגבי דברים שאתה מקבל חינם.**
5. **מי שצועק חרכה, עדיין אין זה אומר שהוא גם עושה הרכה.**
6. **מוטב לתפוס מקום צנוע בחברה טובה, ולא להיות ראשון במעלה בחברה רעה.**
7. **מוטב להיות איש קטן ולחישאר בחיים, מאשר להיות ניבור גדול — ולמות.**
8. **סימן אחד ויחידי עדיין אינו אומר ולא כלום.**
9. **בשעת החתמוטטות, ממהרים חפחדנים להימלט.**
10. **הטיפה האחרונה, היא שמגדישה את חפאה.**
11. **מעט, אבל בטוח, עדיף על חרבה מפוקפק.**
12. **קישוט יקר על גופו של אדם מבוער, רק מכליט את הביעור.**
13. **לא הפרוש אשם במעשיו, אלא התנאים שהניחו לו לבצע את המשש.**
14. **אין ממנים פרוש מועד לשומר־חחוק.**
15. **מוטב להשמיד אפילו את הטוב ביותר מבין אלה חידועים כפרושעים שאין להם תקנה.**

* * *

תשובות — ראה עמוד 31